

ESPAIS D'AUTOAPRENTATGE

Els espais són:

- Una proposta metodològica, que consisteix a distribuir les aules en diferents espais que permeten treballar propostes a diferents ritmes, adaptant-se així als diversos interessos i velocitats dels infants.
- Les classes en els moments dels espais funcionen simultàniament, amb diferents propostes de treball, que trenquen amb l'estructura tradicional en la qual tots fem la mateixa cosa a la vegada, al mateix ritme...
- El fet de treballar d'una manera menys dirigida, més autònoma i més guiada per l'exploració no implica que no hi hagi uns objectius i una programació. Els nens aprenen a partir del joc, l'exploració i el treball cooperatiu.

Per què fem espais?

- Perquè respecten els diferents ritmes dels nins (maduratiu, de velocitat).
- Perquè respecten les seves necessitats i inquietuds. No hi ha una única manera de treballar un material.
- Perquè s'afavoreix l'autonomia del nin. És ell qui ha de decidir a quins espais vol anar, quines activitats vol fer, com ho ha de fer... Després haurà de recollir tot el que ha utilitzat.
- Perquè afavoreixen la socialització.
- Perquè ens permeten atendre i conèixer els nins i nines de manera més personalitzada.
- En definitiva perquè permeten anar assolint els objectius de manera més experimental i autònoma.

Els espais **ens permeten**, per tant:

- **Avançar en l'educació integral.** Potenciar el desenvolupament integral dels nins i les nines fent atenció als aspectes emocionals, motrius, cognitius, socials, comunicatius...
- **Contemplar la significativitat dels aprenentatges.** Els nins aprenen i integren activament la informació quan experimenten, observen, fan, escolten, pensen o expliquen.
- **Fomentar la curiositat i l'interès.** Aprenentatge actiu i significatiu a partir de la motivació, l'interès i la curiositat de l'infant. Cal sempre estimular els nins i les nines a superar-se.
- **Facilitar l'experimentació.** Els infants necessiten actuar amb els objectes, formular hipòtesis i comprovar els resultats de les seves actuacions amb diferents materials i en diferents circumstàncies. És per això que l'experimentació és una de les formes bàsiques en què els infants amplien els seus coneixements.
- **Propiciar aprendre de la interacció.** En aquestes edats té una gran importància la mediació social, les relacions entre iguals, a partir del concepte de "les zones de desenvolupament proper" desenvolupat per

Vigotski. Aquestes relacions sempre han de donar-se en un clima de seguretat i d'afecte.

- **Afavorir l'autonomia.** És un objectiu primordial de l'educació el progressiu augment de l'autonomia dels infants. Cal fomentar la independència del criteri de l'adult, la capacitat d'elecció i de decisió, l'autocontrol, el lliure accés als materials, la regulació de les relacions entre iguals.
- **Fomentar l'ensenyança individualitzada.** L'educació ha de ser acollidora i tolerant amb les diferències. Ha de fomentar l'ensenyança personalitzada tot respectant els ritmes de cada un dels alumnes, acompanyant el seu procés evolutiu i ajustant-se a les seves necessitats i capacitats.
- **Promoure el joc.** El joc és una necessitat de la infància i una activitat de gran valor per a l'aprenentatge i l'equilibri personal. A través del joc els nins adquireixen habilitats motores, cognitives, socials i comunicatives. El joc és el vehicle que guiarà els nins vers l'aprenentatge amb motivació i amb èxit.

El **paper del mestre** en els espais és:

- Ajudar-lo a pensar i verbalitzar.
- Donar model de joc-treball si és necessari, però no models tancats de resultats.
- Mostrar interès pel que està fent.
- Documentar, anotar les aportacions dels nins, no tant per mostrar sinó per demostrar què aprenen, què descobreixen.
- Presència activa.
- Equilibri entre deixar fer i la intervenció.

La **dinàmica** dels espais sempre serà la mateixa:

- Els nins i nines hauran d'arribar i deixar els espais de manera calmada, portant el seu identificador i la seva carpeta i mirant si hi ha lloc disponible a l'espai.
- Desenvolupament de l'activitat: realització d'activitats d'autoaprenentatge o de propostes suggerides per part dels infants on la mestra farà d'observadora, intervenint si és necessari.
- Seguir les normes específiques de cada un dels espais.
- Recollida i posada en comú. Abans de fer la conversa final s'ha de recollir el material. A la rotllana els infants expliquen les seves descobertes, els que els ha cridat l'atenció, les seves hipòtesis...